

J. 18/4. 11.

Decenjena gospodina!

Danes sem zopet v pisarni in zelo sem se pripravil kaj rad da ti pišem zori v solunski Kasij. Počutim se bolj slabo kakor dobro in moj položaj je tak da ne vem čisto nič, da je v deželi pomlad. Se, če se sprehajam, me zapodita burja in mraz v kavarnu, ali pa domov v posteljo. Solne sij sicer, ali planine in ozračje je tako obupno mraz da si isče človek zatišja in komodnosti. Z župančičem sem veliko skupaj in veliko anarhističnih idej se je porodilo že v nama tačas. Ja, ti je filozofiranje in odobravanje brez konca in kraja! Zadnjič sva bila tudi pri tiskarju. Kazal nama je rusko antologijo (12. pol.) kjer pišeja Koljcov. Prevodi Kettejevi so krajši, prevajal pa ga je tudi Vesel a njegov Koljcov je naravnost grozovit. Niti ruske mese niso obdržali gosp. Jekhan, zaven pa so streljali se slovnične slože. Prvi Koljcovom je Spitec. Tega je prevajal Prijatelj in posvetil prevode Tebi. Njeki pa posvečenja ni hotel in ga je iztal. Na vse to pa sem pumpele s. Stikna in odšel, niti in Kypiti. Sicer pa mi je bil dolžan za prevode iz Nadsona. Če ti se posem, da sem videl med tem tudi Resmana in da je istotako neukusen kakor ne = prebavljen ves, kaj je v ljubljani novega. Zato bi spjel seveda jako rad pomembno frankino, ali naveden sem ves da mesec is na zbornico, drugič pa bi bilo v omik krajih zame tudi mnogo prekladno in bi tudi ne zmozel poti iz Kolm. Hoji mi po glavi za sedaj a bolj primorje, in mislim, da mi ne bo nemogoče tja. Ne bom sicer videl krajnjega mejnika niti slava ne bom slisal, ~~se~~ ~~se~~ Kalerega bi ~~se~~ se posebno veselil tam doli v Ribnici, ali valjal se bom po jaska in come bom lovil - in to je tudi nekaj. Za brezovo mezo sem se franki že zahvalil ter jo prosil, da mi pošlje drugo, seveda kolikor mogoče sužo. Ta stvar se namreč jako hitro plisa in zadnja in steklenica je bila skoro že razbita, če bi bila odprifako nje mogoče kaj neljuba in bi se nerada ukvarjala, sem, prosim, prubiti mi ti rso stvar.

I sem Končan in Te pozdravjam
ubani

Jos. Maruš

J.S.I. bopisi Komala in pošlje mi, kar si obljubila.

P.S. II.

Skazodenum ti se nekaj. Tri tedne po Veliki noči se mi je pripetilo nekaj jako ljubkega. Pisalo mi je ^{nekdo} osemnajstletno kmetško dekle iz Zaloga (pri Cerknjah), kamor sem zahajal na poštнице ter me na vse načine 'tolajši in mi pozurna daje, da bi ji prje odraul. Pisma sem bil jako vesel, najbolj pa naivne preprostosti, katere občutim vselej, kadar se spominam ~~neke~~ mit ostre. Et Pismo mi je minula postovka - (piclejana pa je bila - ena kruna...) Jaki idile menda ne doživim zopet tako kmalu.

Zbogom!

Joskunj